

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פה ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסְעוּדַתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאֵי. דְהֵהִיא
 שַׁעְתָּא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכֻלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינֻן,
 וְסְעוּדַתָּא דִּילִיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסְעוּדַתָּא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ
 גַּחְלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדַתָּא
 דְזַעִיר אַפִּין, דְהָוִי בְשְׁלִימוּתָא. וְכֻלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר גֵּשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסְעוּדַתִּיהּ, וְלֹא־שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדַתִּי, דְאֵינֻן
 סְעוּדַתִּי מְהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזִרְעָא קַדִּישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהֵימְנוּתָא עֲלָא, דְהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות 22) בְּיַי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסְעוּדַתִּי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְאֵינֻן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינֻן מִהֵיכְלָא
 דְמַלְכָּא, דְאֵינֻן בְּנֵי מְהֵימְנוּתָא, וּמֵאן דְפָגִים
 חַד סְעוּדַתָּא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוּתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה
 אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסְעוּדָה
 הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
 שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
 וְכֹל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
 הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סְעוּדַתּוֹ וְדָאֵי.

בְּסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כְּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ גַּחְלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
 בְּשְׁלֵמוֹת. וְכֹל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסְעוּדַתּוֹ
 וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסְעוּדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים
 וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוּם כֶּךָ אָמַר,
 (שמות לא) בְּיַי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסְעוּדוֹת הַלְלוּ

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשֹׁאֵינוּ מִזְרַע
קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהֶנֶם וְכוּ'.

וּבֹא רְאֵה, בְּכֹל שְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיף אָדָם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעֲנִיִּים,
וְאִם הוּא שִׁמְחָה לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנִיִּים - עֲנֹשׁוּ רַב,
שֶׁהָרִי לְבָדוֹ שִׁמְחָה, וְלֹא נוֹתֵן
שִׁמְחָה לְאַחֵר. עָלָיו כָּתוּב
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְיָתִי פָּרַשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, אֵף עַל גֵּב
שֶׁלֹּא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שֶׁכָּתוּב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרַשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרַשׁ שַׁבְּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שִׁנְאַה נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ
שַׁבָּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּף כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שֶׁכָּל
הָאָמוּנָה נִמְצְאָה בְּשַׁבָּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נִשְׁמָה אַחֲרֵת,
נִשְׁמָה עֲלִיוֹנָה, נִשְׁמָה שֶׁכָּל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם

הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּף נִקְרְאָה שַׁבָּת. מַה זֶה שַׁבָּת? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
מִכָּל צַדְדָיו.

וְאַחֲזִי גְרָמִיָּה דִּלְאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דִּלְאוּ מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמַלְכָּא הוּא דִּלְאוּ מִזְרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתָּ מַלְיָן, דִּינָא דְגִיהֶנֶם וְגו'.

וְתָא חֲזִי, בְּכֹלְהוּ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִי, בְּעֵי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמַסְכְּנִי. וְאִי הוּא חַדִּי
בְּלַחֲזוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנִי, עוֹנֵשִׂיָּה סָגִי, דְהָא
בְּלַחֲזוּדֵי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְיָתִי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אֵף עַל גֵּב דִּלְאוּ יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשִׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִי, דְכְּתִיב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. פָּרַשׁ חֲגִיכֶם קָא־מַר, וְלֹא פָּרַשׁ
שַׁבְּתְכֶם. וְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שִׁנְאַה
נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבָּת לֹא קָא־מַר.

וּבְגִינֵי כֶּף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיב
לִיָּה לְבַר נֶשׁ נִשְׁמָתָא אַחֲרָא, נִשְׁמָתָא עֲלָאָה,
נִשְׁמָתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאִתִּי.
וּבְגִינֵי כֶּף אֲקָרִי שַׁבָּת. מַהוּ שַׁבָּת. שְׁמָא דְקוּדְשָׁא
כְּרִיף הוּא. שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוּי.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

שנינו, ביום הזה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין פן בכל שאר החגים והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בניו ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם גייחין. בהדין יומא, כל דינין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 364)

ט) רבי שמעון בן יוחאי וחבריו היו עקר התקון של תלמידי רבי עקיבא, על ידי שגלה ספר הזהר הקדוש והתקונים

עקר התקון של תלמידי רבי עקיבא היה על ידי רבי שמעון בן יוחאי וחבריו... כי רבי שמעון בן יוחאי עסק בזה ביותר לתקן הצמצומים, לתקן בחינת בליים להמשיך אור האין סוף לגלות אלקותו בעולם, שזהו בחינת כל ספר זהר הקדוש בפרט האדרא רבא ואדרא זוטא. שעל ידי זה המשיך ותקן וגלה צמצומים נפלאים שהם בחינת מצחא וענין ותקוני דיקנא קדישא וכו', שכלם בחינת צמצומים נוראים להשיג על ידי זה אור האין סוף בידוע ומובן לכל מחצדי חקלא. ועל בן אמר בזהר דא יפקון מן גלותא. (ספר לקוטי הלכות תפלת המנחה הלכה ז אות נו)

י) רבי שמעון בר יוחאי היה התקון של העשרים וארבע אלף תלמידי רבי עקיבא רבי שמעון בר יוחאי היה התקון של העשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא שמתו בשביל שלא נהגו כבוד זה בזה, על בן אמר (זהר נשא קכת.): אגן בחביבותא תלין.

יא) דיקא על ידי רשב"י נתוספו כמה מאות ספסלי בבית המדרש ועל בן נתגלגל על ידי רשב"י דיקא הזכות שנתוספו כמה מאות ספסלי בבית המדרש במעשה דרבן גמליאל ורבי יהושע. (ספר לקוטי הלכות תפלת גזקין הלכה ד)

– פרק כא –

דמוי רבי שמעון בר יוחאי למשה רבינו

א) הקדוש ברוך הוא קרא בשמות משה ורבי שמעון בן יוחאי

טרם שנולד משה רבינו, קראו הקדוש ברוך הוא בשמו "משה" (פרקי דרבי אליעזר פרק ל"ב, וענין שם בהגהות הר"ל). וכן איתא בזהר הקדוש (חלק ג' דף ס"א:): על רבי שמעון בן יוחאי: רבי שמעון בן יוחאי, מן יומא דברא קודשא ברוך הוא עלמא, הוה אודמן קמי קודשא ברוך הוא, ואשתכח עמיה. וקודשא ברוך הוא קרי ליה בשמיה.